

Gyakorlatilag a zenével születtem. Szüleim mindketten zenekari muzsikusok és zenetanárok, így gyermekkoromat a klasszikus zene nagyjainak hangjai töltötték be. Érdeklődésem nagyon korán az ütőhangszerek felé fordult, s úgy vélem ezt különösképpen könnyűzenei hatásoknak köszönhetem.

7 éves koromban Schwarz Jánosnál kezdtem ütőhangszereken tanulni, majd 15 évesen Holló Aurél osztályába kerültem a budapesti Bartók Konziba. Ezekben az években szerettem meg igazán a kamarazenélést és így ismerkedhettem meg az Amadinda ütőegyüttessel, akik elsősorban John Cage és Steve Reich életművének megismerésében kalauzoltak el. Holló Aurélnál töltött éveim alatt különös vonzalom kezdett el kialakulni bennem a XX. századi kamarazene és a kortársaim között élő zeneszerzők munkája iránt, valamint az iránt, hogy magam is komponálásba fogjak.

Nagy inspiráció volt számomra a 2012 óta minden évben megrendezésre kerülő "Bartók Konzi - Új Zenei Projekt". Ez a kezdeményezés tette lehetővé számomra első komolyabb megnyilvánulásaimat előadóként, majd később zeneszerzőként, és az "ÚZP"-n megszerzett tapasztalatok tették nyilvánvalóvá számomra, hogy milyen nagy jelentősége van a zeneszerzők és az előadók együttműködésének a kortárszenei színtéren. Úgy érzem, az "ÚZP"-ből logikusan következett, hogy Siklósi Kristóffal megalakítottuk a 2016 és 2021 között aktívan működő, nagyrészt fiatal zeneakadémistákból álló Ensemble Z kamaraegyüttest, mellyel elsődleges célunk a zeneszerzők és az előadók közötti kapcsolatteremtés valamint a fúziós műfajok terén való kísérletezés volt. Az Ensemble Z-s évek alatt zeneszerzés terén is tapasztalatot szerezhettem, és a 2020-as UMZF Zeneszerzésverseny Nagyzenekari kategóriájában első helyezést értem el.

Rácz Zoltánnal és Joó Szabolccsal töltött zeneakadémiai tanulmányaimban fontos szerepet töltött be Karlheinz Stockhausen "Kontakte" c. művének színpadra állítása Baráth Bálint zongoristával. 2018-as előadásunkon a mű először szólalt meg magyar zenészek tolmácsolásában. Emellett zeneakadémiai éveim alatt rendszeresen kisegíthettem a Nemzeti Filharmonikus Zenekar ütőhangszeres szólamában, amely lehetőségnek nagyzenekari tapasztalatom zömét köszönhetem.

2018-tól rendszeres fellépője vagyok az Amadinda Percussion Project oktatási kezdeményezésnek is. Kamarazenei tapasztalatom egy jelentős részét az APP koncertjein szereztem, és ebből a kezdeményezésből kiindulva alakítottuk meg a Trio Dakota ütőegyüttest Hencz Kornéllal és Burcsik Dáviddal 2021-ben. A Trio Dakota a 2022-es évben négy alkalommal is megjelent a Zeneakadémia pódiumain, valamint a luxembourgi IPCL ütőhangszeres verseny és a USA-ban megrendezésre kerülő PASIC 2022 fesztivál sikeres fellépője is volt. Az együttesel hosszútávú terveink közé tartozik az ütőhangszeres triórepertoár bővítése és saját kompozíciókkal, valamint zeneszerzőkkel való együttműködésünk gyümölcseivel. Egy másik hosszútávú célunk a társművészetekkel való kapcsolódási lehetőségeink kiaknázása.

A 2020-ban kiérdemelt Junior Prima díj, valamint 2021-ben megszerzett mesterdiplomám után érdeklődésem a nemzetközi zenei színtér felé fordult. Egy évvel később sikeresen felvételiztem a svájci Musik Akademie Basel növendékei közé, így a 2022/23-mas tanévet már Bázelen kezdeményezhetem Christian Dierstein ütőhangszeres osztályában, valamint Caspar Johannes Walter zeneszerzésosztályában az egyetem mesterképzésén.

A jövőben több különböző minőségben is aktív résztvevője szeretnék lenni a nemzetközi zenei életnek. Kamaramuzsikusként, szólistaként, zeneszerzőként, hangszeres tanárként, valamint kreatív projektek és oktatási programok kezdeményezőjeként egyaránt szeretnék tevékenykedni.

Láposi Dániel